

הכותב לאשתו פרק תשיעי כתובות

פז.

עין משפט
נר מצוה

ע א ב מ״י פ״ט מהל'
שמיטה הלכה כד סמג
לחזון רפא״ טוש״ע ח״מ סי'
קז סעיף לג:

עא ג ד מ״י פט״ז מהל'
אישות ה׳ כח סמג
עשין מה טוש״ע אה״ע סי' ק
סעיף ט ויב:

עב ה מ״י שס ה׳ כו
טוש״ע שס סעיף יא:

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

גובה כתובתה. ואינו יכול לטעון פרעמין והחזרת לי שטר כתובתין וקרעמין משום דמנאי כתובה מעשה ב"ד הוא. ומהכלל נפקא לן ב"ב מ"ה הטוען אחר מעשה ב"ד לא אמר כלום מ"ט כל מעשה ב"ד כמאן דנקיט שטרא דמי: **אבד גט.** שלא הולאתיו עליו לגבות כתובתי על ידי כדמתן גובה כתובתה כפי קרעויה ב"ד **אלא אבד ממני: והוא אומר אבד שובני.** כבר הולאתו ב"ד ואמרת אבד שטר כתובתי וגבו ב"ד הכתובה על פי הגט וקרעויה ולי נכתב שובר על הכתובה שאם תוליתי עוד על ירשתי שטר הכתובה לתנאוי לגבות מוכח אלמנות לומר לא נתגרשתי ולא נפרעתי יהיה השובר לעד ואבד הימני: וכן ב"ב שהוליא שטר חוב.

אחר שביעית ואין עמו פרחבול זה
אומר השמיטנו שביעית זה אומר
פרחבול היה לי שלא תשמיטנו
שביעית ואכד: הרי אלו לא יפרעו. חיישי'
שמן כבר גבתה בנט זה השמיטנו
שביעית: אמר הפסוק. שמוז עובדי
כוכבים על המזות והיו יראים לשמור
גיטתיהן^ו ומשקיבלתו שורפתו וכן
פרחבוליהן: פרחבול. במסכת גיטין
מפרש בפרק השולת גט (דף טז:) הלל
המקין פרחבול כדי שלא תשמיט
שביעית שמוסר שטרותיו לז"ד שיגבו
מן הלוה חובו לכן זמן שיתעצמו דהשתא
לא קרין ביה לא יבאש^ו שאינו תוצעו
כלום אלא הב"ד תוצעו שהפקירם
הפקיר והם יורדין לנכסיו: גמ' ש"מ.
מדקמי גובה כתובתה בהולאת גט
ולא חייש לאעירומו מערמא והדרא
ומפקא כתובתה צבי דינא אחרינא
ותגבה לאחר מיתתו בפורת אלמנה
ולומר לא תגרשתני ואל תרעתי דא
ודאי בפורת גרשה לא הדרא דא
דהא קרעין לגיטא וכי הדרא מפקא

לכתובתה בלא גט תנן מתני' הרי אלו לא יפרשו ומיהו הוה
למיחש^א (שלא) תתמין עד שימות ותגבה בתורת אלמנה ומללה חייש
ש"מ כותבין שובר על כרחו של ליה ואינו יכול להשמיט עצמו ולומר לא
אפרע ועל שתחזיר לי שטרי שמא תחזור ותוציאנו אלא אומרים לו
פרע והוא יכתוב לך שובר. ופלוגתא היא בצבא בתרא (דף קצ"ה)
וקיימאן לו כמאן דלמחר אין כותבין לפי שמנא לו תריך לשמור שוברו
מן העכברים: **דלמא מפקא**. לאחר מיתה: **וגביא**. בתורת אלמנה:
במקום שאין כותבין כפובה. אלא סומכין על תנאי ז"ר: **ולשמואל**
כותבין שובר. בתמיה: **לידי מיפרשא** לי. דלעולם אין כותבין
שובר והיינו טעמא דגובה כתובתה דאי מקום שאין כותבין הוא
והוא אומר כתבתי וירא אני שמא תחזור ותוציאנה עליו להביא ראייה
ואי מיייתי גובה עדים שכבז לא גביא ואי לא מיייתי ראייה קמתי
מתנינן גובה כתובתה ואינו נאמן לומר שניתי מנהג העיר ואי
מקום שכותבין הוא והיא אמרה לא כתב לי עליה להביא ראייה וכן
קמתי מתנינן גובה כתובתה שהביאה ראייה שלא כתב לה: **ואף**
רב. דאוקי מתני' במקום שאין כותבין לחודיה: **הדר ציה**. ואוקי
מתני' בטעמא אחרינא ואמר דין במקום שכותבין וצין במקום
שאין כותבין כי מפקא גט בלא כתובה גובה עיקר כתובתה דהיינו
מנה ומאתים וגובה דקמתי מתני' עיקר קאמר ולא תוספת וכי מפקא
כתובה בלא גט גובה תוספת ע"פ עיקר חשישן שמא גבאחו על
פי הגט: **וגל הרוגה יבא וישיב**. דאין לחוש מעמא לכלום:
בשלמא לשמואל דלמחר דין עיקר דין תוספת נפרעין על פי הגט:
מוקי לה. הא דקמתי לא יפרשו: **במקום שאין כותבין**. ומשום הכי
מהימן במאי דלמחר פרעתי ע"פ הגט דלמחר כשתצטני על פי הגט
אמרתי צית דין כתבתי לה כתובה וירא אני שלא תחזור ותוציאנה
ואמרו לי הבא ראייה ולא מנאמי ראייה ואמרו לי פרע ובקשמי
מהן שיכתבו לי שובר הואיל ועל כרחי אני זקוק לפרוע טוב לי
שיהיה לי שובר וכתבוהו לי ואבד: **אלא לרב**. דלמחר איני נפרעין
על פי הגט אלא עיקר אמאי לא יפרשו נהי דעיקר לא גביא כו':
ואי

כַּבֵּד לֵה צַעֲמַת נַשׂוּאִין וְנִשְׂרַפָּה חַיִּישִׁין וְדֹאִי שְׂמַא כְּבֵד לֵה אַחֲרַת אֲבִי
כַּבֵּד לֵה אַחֲכֵי אִפִּי בְּמִקְוֹס כְּסוּתִין: (גמ' נובה עיקר בתובה גוֹס
קֶשֶׁה לְרַשְׁבִּי' בִּין דְּלֵית לֵיה לֶרֶב בִּי' גַּם פִּשְׁטוּ (ב"ב קט"ז):) דְּלִין כּוּתֵי
שֶׁעַר שְׂמֻחִיר לֹו הַכְּתוּבִי דִּיכּוֹל לֵבָא לִילֵי הַפֶּסַח צִמָּה שְׂנֵשְׂאֵר שֶׁעַר כּוּתֵי
וְעַד כְּתוּבָה צִידֵה דְּכִי קֹאמֶר רַב כְּתוּבָה אֵינִי גִּבּוֹה עֵיקֶר הַנֶּחֱמֵר
וְהֵם לֹא יֵדְעוּ שֶׁהֵיחָה גִּרְשָׁהּ לְשׁוּרֵי דְּמַשְׁתִּין לִקְמֹן בִּישׁוּבָה מַחֲמַת
עֵיקֶר אֲדָם צַעֲדִי מִיחָה אִמִּי שְׂפִיר: מִיָּדֵן דִּיבּוּלָּ לְוֹמֶר לֹא גִרְשָׁהּ

מסורת הש"ס

(א) גיטין לו; (ב) [קטנה ז; לעיל מו: וש"נ], (ג) [דף יז.], (ד) [ע"י גיטין סד.], (ה) [דברים מו.], (ו) [ז"ל שה"א], (ז) [נ"י כ"י, ויע"י תוס' שבת לט: ד"ה אלא פמיו וכו'].

מוסף רש"י

יכן בעל חוב שהוציא
שטר חוב ואין עמו
פרוורבול. דטען הייז
אדד עסקינ, דאז לאז
הייזאז למימר דשביעית
משמטת (גייטן לז).

תוספות רי"ד

[illegible]

(א) ז"ל בתוספתא בפר' מי שמת ממנכסי יחומים ז"ל מן הקטנים.
(ב) נראה דז"ל אלא אפילו אי הו
קיי"ל אלא כחלמודא דידן.

קא'י. פי' אנה עונה. ואסיק